

аудиторів[3].

Отже, більш глибоке дослідження наведених проблем, з метою їх вирішення сприятиме вдосконаленню нормативно-правової бази стосовно аудиту, покращенню якості аудиторських послуг, зростанню конкурентоспроможності аудиторських фірм на міжнародному ринку.

Література:

1. Бондар М. І. *Аудит в АПК: навч. посібник.* / М. І. Бондар. – К. : КНЕУ, 2003. – 188с.
2. Закон України «Про аудиторську діяльність»
3. Петрик М.Г. *Аудит: законодавче регламентування, історичні аспекти та проблеми розвитку в Україні* / М.Г. Петрик, В.А. Кузьмін // *Бухгалтерський облік і аудит.* – №8-9. – 2007 р. – С. 11–18.

Оленяк М.Я.,
студ. гр. ЕОАМ-13,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Чубай В.М.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ПЛАНУВАННЯ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ: МЕХАНІЗМ ТА ІСНУЮЧІ ПРОБЛЕМИ

В умовах сучасного розвитку підприємницької діяльності в Україні потреба в отриманні достовірної звітності підвищується, і тому зростає потреба в аудиторських послугах. Для того, щоб ефективно здійснити аудит фінансової звітності, аудитор повинен скласти детальний план та програми його проведення, дотримуючись вимог МСА № 300 – «Планування аудиту фінансової звітності».

Планування аудиту є необхідним організаційним елементом якісного проведення аудиту та здійснюється з метою створення необхідних умов для висловлення об'єктивної незалежної думки аудитора щодо перевіреної ним фінансової звітності. Аудитор повинен розробити загальну стратегію аудиту, яка б встановлювала обсяг, час та напрямок аудиту та допомагала в розробці більш детального плану аудиту.

Під час встановлення загальної стратегії аудиту аудитор повинен:

- визначити обсяг завдання;
- встановити цілі та завдання для планування часу аудиту;
- розглянути чинники, які на думку аудитора є важливими для виконання аудиторською групою поставлених завдань;
- встановити характер, час та обсяг ресурсів, потрібних для виконання поставленого завдання[4].

Аудитор повинен розробити план аудиту, який містив би опис: характеру, часу та обсягу запланованих процедур, достатніх для оцінки ризиків суттєвих викривлень; характеру, часу та обсягу запланованих подальших аудиторських процедур на рівні тверджень; інших запланованих аудиторських процедур [7, с. 143].

В процесі виконання аудиту аудитор у разі потреби може змінювати та доповнювати загальну стратегію та план аудиту.

Зміст та форма загального плану аудиту фінансової звітності залежить від мети перевірки, виду об'єкта аудиту, масштабу та складності перевірки і процедур, що застосовуватимуться аудитором, особливостей фінансово-господарської діяльності

клієнта та рівня залучення управлінського персоналу до проведення аудиту [5].

Характер та обсяг заходів з планування залежать від розміру та складності суб'єкта господарювання, а також від попереднього досвіду роботи аудитора чи аудиторської групи з таким суб'єктом господарювання. Планування є повторюваним процесом, який часто розпочинається після завершення попереднього аудиту та продовжується до завершення виконання поточного завдання з аудиту. При цьому при плануванні необхідно враховуватися для виконання певних дій та аудиторських процедур, які потрібно завершити до виконання наступних.

Також аудитор може обговорити деякі елементи планування з управлінським персоналом підприємства для полегшення виконання завдання з аудиту. Обговорення цих питань, які входять до плану аудиту чи загальної стратегії, вимагає уважності для того, щоб не поставити під загрозу ефективність проведення аудиту.

Аудитор повинен включити в документацію:

- загальну стратегію аудиту;
- план аудиту;
- будь-які зміни, внесені під час виконання в загальну стратегію та план аудиту,

а також причини їх внесення.

В процесі планування аудиту необхідно впевнитись, що:

– він зберігатиме необхідну незалежність і здатність виконувати поставлені завдання з аудиту;

– немає питань щодо чесності управлінського персоналу, які могли б негативно вплинути на виконання аудитором поставлених завдань;

– відсутнє непорозуміння з клієнтом щодо умов завдань з аудиту.

Загальна стратегія аудиту допомагає аудиту при вирішенні, зокрема, таких питань: ресурси, які необхідні для конкретних сфер аудиту; кількість ресурсів, необхідних для покриття конкретних сфер аудиту; час застосування цих ресурсів; управління, використання та нагляд за такими ресурсами [4].

Чітке планування аудиту в організації аудиторського процесу сприяє досягненню таких цілей:

– ефективне проведення перевірки;

– належна організація і визначення оптимальної послідовності аудиторських процедур;

– створення передумов для наступного контролю за процесом аудиту;

– збереження конкурентоспроможності на ринку аудиторських послуг;

– формування доброзичливих взаємовідносин з клієнтом;

– якісне виконання аудиторських послуг [2, с. 251].

При плануванні аудиту фінансової звітності, аудитор повинен мати загальне розуміння основних вимог законодавства, що застосовуються відносно суб'єкта господарювання та галузі його діяльності, а також звернути увагу на специфіку складання фінансової звітності підприємства, яке перевіряється [3, с. 349].

Під час виконання аудиту можуть відбутися зміни у плані в результаті непередбачуваних подій, і як наслідок, може виникнути необхідність удосконалити стратегію чи план аудиту та заплановані характер, час і обсяг подальших аудиторських процедур [4].

На сьогоднішній день існують певні проблеми пов'язані з плануванням аудиту фінансової звітності. Однією з них є недоліки методик визначення аудиторського ризику, рівня суттєвості помилок тощо.

Отже, планування аудиту фінансової звітності є необхідним елементом для проведення якісного аудиту, тому що дає змогу оптимально організувати

аудиторський процес.

Література:

1. Білоус О. А. *Сутність, особливості та шляхи вдосконалення аудиту фінансової звітності підприємства про фінансові результати діяльності* / О. А. Білоус // *Фінансові ринки та цінні папери*. – 2009. – №6. – С. 51-59
2. Бутинець Ф.Ф. *Аудит : навч. посібн.* / Ф.Ф. Бутинець. – К. : Знання-Прес, 2008. – 512 с.
3. Давидов Г. М. *Аудит : навч. посібн.* / Г. М. Давидов. – 3-тє вид., перероб. і доп.. – К. : Тов. «Знання» ; КОО, 2007. – 511 с.
4. *Міжнародний стандарт аудиту 300 «Планування аудиту фінансової звітності»*// Режим доступу з www.ari.com.ua.
5. Хом'як Р. Л. *Організація та методика аудиту фінансової звітності суб'єктів господарювання* / Р.Л. Хом'як, І. Л. Цюцяк, А.Л. Цюцяк // *Логістика*. – Львів : Вид-во Нац. ун-ту «Львів. політехніка», 2008. – С. 259-265
6. Янок Д. *Аудит фінансової звітності у вирішенні проблеми підвищення якості інформації про фінансові результати діяльності підприємства* / Д. Янок // *Банківська справа*. – 2005. – №1. – С. 21-29
7. Янчева Л. М. *Аудит: навч. посібник* / Л.М. Янчева, З.О. Макеєва, А.О.Баранова та ін. – К.: Знання, 2009. – 335 с.

Панасюк Т.О., Ящишена Я.О.,
студ. гр. ТКЛ-21,
Вінницький торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету.
Науковий керівник – Овсюк Н.В.,
к.п.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку

ПРОБЛЕМИ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Аудит є обов'язковою частиною цивілізованого функціонування ринкової економіки кожної країни. Відповідно до Закону України «Про аудиторську діяльність», аудит - це перевірка даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) згідно із вимогами користувачів.

Згідно з чинним законодавством аудит здійснюється з метою визначення вірогідності звітності суб'єктів господарювання, обліку, його повноти і відповідності чинному законодавству і встановленим нормативам. Відповідно до ст. 8 Закону це повинно бути відзначено в аудиторському висновку. Основною умовою якісного аудиту є взаємна зацікавленість підприємства (фірми) в особі його власників (акціонерів), держави в особі податкової адміністрації і самого аудитора в забезпеченні реальності та достовірності обліку і звітності [1, с.97].

Статистичні дані свідчать, що в Україні з 1993 року Аудиторська палата України (далі АПУ) видала 6496 сертифікатів аудиторів, у тому числі 259 сертифікатів аудиторів банків. Окрім цього в професійному аудиторському загалі працюють 242 особи із сертифікатом бухгалтера АССА (Великобританія) та 48 осіб із сертифікатом СІРА (США). В Реєстрі АПУ станом на 1.01.2010 року знаходиться 2307 аудиторських фірм, в яких працює 2390 сертифікованих аудиторів і 860 приватних аудиторських